

»ČE ŠKEŠ
ŽIVETI
PA GESTI,
TE MORAŠ
DELATI«
STR. 5

PO SLEDAJ
SLOVENCOV V
TARANYI PA
OKAULICI
STR. 6

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Monošter, 19. avgusta 2010 ☼ Leto XX, št. 33

Monošter zopet stičišče likovne ustvarjalnosti

Podoba nekaterih prostorov Slovenskega kulturnega in informativnega centra se je v začetku avgusta ponovno popolnoma spremenila. Na treh prizoriščih, kjer so ustvarjali umetniki iz Srednje Evrope in od drugod, so bila tla pokrita s plastičnimi folijami, na mizah so se vrstile platenke različnih barv, stojala so krasila platna, poslikana, na pol poslikana in tudi neposlikana. Monošter je gostil 9. mednarodno likovno kolonijo.

Predhodnica tovrstnih kolonij je bila kiparska delavnica, ki je kasneje prerasla v zdaj že tradicionalno umetniško srečanje. Namen kolonij je povabiti vidne slovenske slikarje v Porabje, ki po približno enotedenskem bivanju v Monoštru organizatorjem podarijo eno od svojih umetnin. Družčina je vsako leto zanimiva, saj predstavljajo stalni udeleženci le dobro tretjino ustvarjalcev, novi obrazi pa vsakokrat osvežijo umetniško podobo kolonije. Letos so se srečanja udeležili tudi slikarji iz Madžarske, Romunije, Italije, Srbije in celo ZDA.

Sodelovanje med lendavsko in monoštrsko kolonijo je odlično, ustvarjalci z mesta na drugi strani meje se večkrat vračajo na likovno kolonijo v Porabje. Načelo organizatorjev je, da s ponovnim povabilom počakajo nekaj let, da postane razvoj umetnikov viden. *Endre Göntér* dela tudi

v domačem ateljeju v Lendavi z akrilom, na njegovih slikah na tokratni koloniji prevladujeta rdeča in črna barva. »Za letošnjo temo sem se odločil med potjo v Porabje. Že v Sloveniji sem opazil, da zagrajujejo kmetje svoje njive z električnimi pastirji, da bi se obvarovali pred divjadjo. Rdeče-črne linije na mojih slikah predstavljajo te prepreke, lahko pa jih razumemo tudi kot simbol za železno zaveso,« - je objasnili slikar *Göntér*.

Edini kipar na koloniji je bil mednarodno priznani lendavski ustvarjalec *Ferenc Király*, prav tako večkratni gost srečanja. Ker zahteva kiparjevo delo veliko več časa, se je umetnik tokrat odločil za oblikovanje portretov iz gli-

ne. »Na prejšnjih kolonijah sem pričel z delom že kakšen teden prej, kamen in les sem na grobo oblikoval že doma. Tako sem lahko kipe dokončal v času trajanja kolonije. Letos obdelujem glino, ker lahko tako hitro dosežem svoje cilje, nastale kipe pa bomo kasneje odlili iz mavca ali celo bronca,« - je o poteku dela povedal *Ferenc Király*.

Kolonij se že od osnovnošolskih let udeležuje porabska domačinka, *Kata Karácsony*, ki je študentka Akademije za likovno umetnost v Ljubljani. Tokrat si je zadala upodobitev svetopisemskih motivov, navezanih na naravo. Za domišljjsko preoblikovanje pojavov v naravi pa se je odločila tudi mlada slovenska slikarka iz

Mislinje na Koroškem *Jerneja Smolnikar*, ki je skupaj s svojim italijanskim kolegom lansko leto v Lendavi osvojila prvo mesto na tekmovanju za slikanje »v tandemu«. »Vedno iščem inspiracijo v naravi, rastlinah, pokrajini ali metuljih. To poskušam transformirati skozi sebe in na likovni način prikazati, kakšni občutki se prebuja v meni,« - je opisala svojo umetniško dejavnost *Jerneja Smolnikar*.

Po dveh dnevih potovanja je iz ZDA v Monošter prispel tudi *Avugust Božidar Pust*, po poklicu grafični oblikovalec, ki pa se je v svojih aktivnih letih ukvarjal predvsem s položajem manjšin v Ameriki, bil pa je tudi zastopnik za ameriško kulturo v tujini.

V Ljubljani rojeni umetnik je takoj po prihodu v Porabje vzljubil pokrajino. »Med potjo sem razmišljal o temah za svoje slike. Končno sem se odločil za vprašanje: 'Kje domovina si?', saj menim, da domovina ni le pod Triglavom, temveč tudi na Koroškem in v Porabju ali v Ameriki. In kultura, umetnost sta tisti, ki prvi prestopita meje,« - je razkril filozofsko vsebino svojih slik *Božidar Pust*.

»Kvalitetna razstava bo vidna za širšo javnost v mesecu novembru, ko bo izšel tudi barvni katalog. Zbirka bo nato potovala po različnih slovenskih galerijah in tudi izven meja države, kakor so na primer umetnine s prejšnje kolonije gostovale v Izoli. Upamo pa, da bodo lokalni politični voditelji končno uresničili deset let staro obljubo o odprtju galerije za sodobno likovno umetnost v samem centru Monoštra, ki je čudovito multikulturalno središče,« - je dodal glavni organizator kolonije, direktor Muzeja-Galerije Lendava *Feri Gerič*.

Usoda likovnih kolonij je odvisna predvsem od finančne podpore, organizatorji pa upajo, da bodo lahko naslednje leto priredili odmevno, jubilejno deseto likovno kolonijo v Monoštru.

Ernest Ružič: PORTRET – DAS PORTRAIT

V čem vse se razlikujejo manjšine druga od druge, ni zgolj teoretično, marveč povsem praktično vprašanje, s katerim lahko ponazorimo položaj narodnostne skupnosti v nekem konkretnem okolju. Tokrat imamo v mislih tematiko umetniškega ustvarjanja med manjšinami ali povsem konkretno, kako je z izvirno literaturo med Slo-

dela nemško govorečih avtorjev, tako zgodovinarjev, geografov, literarnih zgodovinarjev in drugih strokovnjakov, ki se ukvarjajo s proučevanjem stičnega slovensko-avstrijskega prostora.

Kulturno društvo člen VII za avstrijsko Štajersko je v *Literarni zbirki* Pavlove hiše najprej izdalo trijezično slovensko-mad-

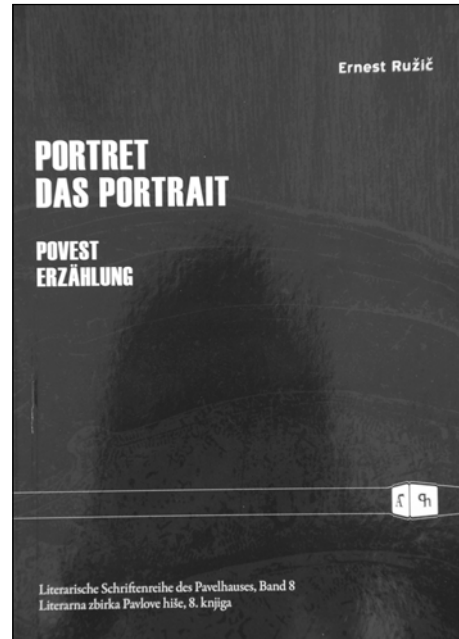
in knjižnice.

Nekaj podrobnosti o 8. knjigi *Literarne zbirke*, o povesti Ernesta Ružiča *Portret-Das Portrait* (prevajalka Daniela Kocmut iz Gradca). Avtor več pesniških zbirk in romanov je posebej za *Literarno zbirko* Pavlove hiše (urednica mag. Suzanne Weitlaner) napisal povest o akademskem slikarju Eriku, ki zadnja leta življenja preživlja v domu za starejše nekje (?) na Goričkem in se v premislekih vrača v mladost, ko je na neki razstavi spoznal ekonomistko Gajo, ki je imela kratek nagovor v imenu pokrovitelja – zasebne računalniške firme, kjer je bila zaposlena. Po prvem klepetu na razstavi sta se pogosto družila, vendar se njuno prijateljstvo ni razvilo v ljubezen, kakršno je pričakoval Erik in tudi Gaja, ki tega ni želela, upala priznati, ker je bila poročena in imela dve odrasčajoči hčerki. Pisatelj in dramatik Tone Partljič je v Uvodu napisal tudi: »... Tekst njegovega Portreta je kratek in lapidaren, jasen in ne dolgočasen, aktualen s svojo problematiko ostarelih ljudi in prezaposlenih žensk. Nekoliko skrivnostni slikar Erik in Gaja s številnimi obveznostmi ne najdetta poti drug do drugega, njuna ljubezen, ki v bistvu sublimira njen portret, je nedoživeta/neizživeta pesem, njuni poti paralelni... Nekoliko šokantna je slikarjeva smrt pod kolesi avtomobila...«

Slovenski in nemški tekst v *Portretu* ločijo barvne reprodukcije grafik iz cikla *Violine* pokojnega akademskega slikarja Štefana Galiča.

Vsebina *Portreta* je na vi-

dez preprosta, vendar bo pozoren bralec odkril globoke prepade med ljudmi in časom, ki ga živimo. Nekaj podobnega kot v romanu *Pesem Črnih mlak*, kjer se za erotiko prikrivajo aktualna spoznanja in dileme posameznika v sodobnem brezobzirnem svetu.

Za pokušino, odlomek iz *Portreta*: »Gaja je velika ljubiteljica vsega in vsakega cvetja, zato jo je pogosto presenečal s podarjeno cvetlico, spomladi s prvimi zvončki, potlej s šmarnicami, ki jih je oboževala, nekajkrat z gozdnimi ciklamami – najpogosteje cvetjem iz narave, celo s kar tako natrganimi travniškimi cvetlicami. Nekoč je znenada vprašal, ali pozna bele tulpike.« Da, iz srenješolskih let poznam Bele tulpike, roman Ferda Godine,« je dobil točen odgovor.

»Ampak, Gaja, nisem mislil na literaturo, na čudovite, nežne cvetove lokvanjev, ki cvetijo v Murinih mrtvicah in Blejskem jezeru in gotovo še marsikje.«

»Cvetijo tudi zdaj? Greva jih poiskati in pogledat,« se je Gaja odločila tako

hitro, kot se doslej ni o nobeni zadevi, zlasti če je bila povezana z odhodom iz mesta. Oči so ji zasijale od radovednosti, vstopila je v kroženje prave ženske zvedavosti, ki ne priznava omejitev, kar je pokazala zelo redko.

Vnaprej je poznal odgovor, ampak, da bi nekoliko dvignil napetost, je vprašal, ali želi k Muri ali na Bled. »Ne bodi neumen. Gorenjska je le nekoliko predaleč, nemara kdaj,« dobi pragmatičen in pričakovan odgovor: »K Muri me lahko pelješ

takoj, k Muri me celo moraš zdaj peljati, vmes stopiva v naše predstavništvo na drugem koncu Prekmurja, da bom imela pokritje za odhod iz pisarne.«

Gaja je pokazala tolikšno zanimanje za lokvanje, da je Erik samo zinil. Imela sta srečo in hitro našla v bližini rojstnega kraja pisatelja Ferda Godine, v Murini mrtvici, za nekaj ponjav veliko rastišče lokvanjev. Cvetovi so bili nežno bele barve, nekateri povsem razprti, drugi še v popkih, in toliko oddaljeni od brega, da se Erik ni mogel spozabiti in enega podariti Gaji, kot je nameraval, ko sta se peljala iskat bele tulpike. Zgodilo se je po dolgem času, da se Gaji ni mudilo v pisarno, na obisk enote je kar pozabila...«

Prevajalka Daniela Kocmut iz Gradca in avtor Portreta Ernest Ružič na predstavitvi v Pavlovi hiši v Potrni/Laafeldu.

venci na Madžarskem in avstrijskem Štajerskem. Za obe manjšini velja, da imata izrazito malo pesnikov in pisateljev. V Porabju sta pišoča dva avtorja: Karel Holec in Francek Mukič, med štajerskimi Slovenci je znana le Jožefa Prelog, ki zaradi starosti ne piše že desetletje ali več. In če se narodnostne organizacije želijo ukvarjati tudi z založništvom v sicer skromnem obsegu, morajo iskati primerne stike s pisatelji v širšem prostoru, zlasti pri avtorjih matičnega naroda ali avtorji iz Madžarske in Avstrije. Brez te vrste sodelovanja ne bi bilo porabskega *Knjižnega daru* (uradni začetek šele leta 1998) in *Literarne zbirke* Pavlove hiše, začete ravno tako v devetdesetih letih prejšnjega stoletja. Nekoliko drugače je z *Znanstveno zbirko* Pavlove hiše, v kateri izhajajo pretežno

žarsko-nemško zbirko pesmi Avgusta Pavla, natisnili so pesmi in nekaj kratkih proznih tekstov že omenjene Jožefe Prelog, v naslednjih knjigah pa so dela avtorjev iz avstrijske Koroške (Rezke Kanzian), Slovenca, ki živi v Gradcu, Slovenca-Prekmurca, ki živi v Švici ter kot 5. in 8. knjigo *Literarne zbirke* pesmi *Vtisnjenke – Einprägungen* in povest *Portret-Das Portrait* Ernesta Ružiča. Kot so knjige v *Knjižnem daru* natisnjene v porabskem narečju in knjižnem jeziku, so vse knjige *Literarne zbirke* v slovenskem in nemškem jeziku. Knjigam te zbirke so običajno priloženi *nosilci zvoka*, na katerih avtorji berejo odlomke svojih del. Da bi imele knjige čimveč bralcev, se je Kulturno društvo povezalo s celovško Mohorjevo založbo, ki posreduje knjige tudi v slovenske knjigarne

Benetke, ribe pa sau

Slovenska obala

Gda smo se pred desetimi letami pelali z Ljubljane prauti slovenskomi maurdji, je gna-uk samo sfalilo avtoceste. Do varašov pri veukoj vodej smo se mogli spistiti po vauskoi, krivoj poštiji. Septembra 2004 pa so prejkдали najdukši pa največši viadukt v Sloveniji, nad vesnicov *Črni Kal*. Maust

Varaš Piran s fligara

je dugi več kak eden kilomejter, najvišije sojé merijo skoro devetdeset mejterov. Pred šestimi lejtimi so ga oprvin nūcali piciklisti, gda je skaus njega pelala paut po dirki Giro d'Italia.

Prva kak bi se pa po nauvoj avtocesti odpelali do Kopra, pojmo malo doj pri vesnici *Hrastovlje*. Tam se lepau vidi grajnca med krajinama Kras pa Istra, strme stene gratajo méki, zeleni bregauvge. V etoj vesnici stogi mala cerkvica svete Trojice, štera je stara sedemstau lejt, pa so kauli njé v tōrski cajtaj zozidali kusto steno. Najbole erična je po svoji freskaj, štere so kak edna »biblija srmakov«. Vidimo kejpe o stvorenji človōka, Kristušovoga trpljenja, depa na steni se najdejo simboli mejsecov tō. Največ lidi pa pride v cerkev zavolo »mrtvečoga plesa«, šteri kejpe kaže na tau, ka če smo rejsan casarge, pūšpecke ali prausni pavri, smrt pride po vse nas. Cerkev je tak stara, ka so indašnji vōrnicke v steno

pisanje v stari slovanskaj literaj, v »glagolici« nutškrabali. Če se vrnemo na avtocesto, smo ja pa nej na slovenskom maurdji. V gnešnjom cajti se leko z Ljubljane v Koper pripelamo v ednoj vōri. Samo na tau moramo skrb meti, ka nédemo v petek večer ali soboto zrankoma, ka te je telko avto-

nov, ka se leko kratka paut podugša na tri vōre. Cejlo slovensko maurdje, vsej 46 kilomejterov je več stau lejt slišalo pod Benetke (Velenca), zatok so vsi varaši takši, kak lik bi v Benetkaj ojdli. Po tej varašaj so inda zveksōga Taljani živeli, do konca drūge bojne pa je krajina pod Italijo tō slišala. Gda je Jugoslavija v petdeseti lejtaj dobila slovensko maurdje, se je 80 procentov domanji Taljanov spakivalo v matični rosag, zveksōga v Trst. V nauvoj Sloveniji je geste kauli tri gezero, majo pa vse napise po varašaj v bejdvej gezikaj, majo svoje inštitucije, šaule pa se vsikši Slovenec na maurdji tō taljanski vči.

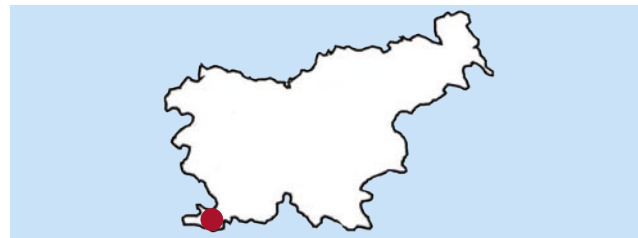
Največše mesto na slovenskom maurdji je *Koper*. Inda svejta je biu varaš na ednom otoki, zatok so ga zvali »Caprea insula«, ka znamenūje 'otok s kozami'. Kisnej je daubo taljansko ime »Capo d'Istria«, ka je po našom 'glava Istre'. Koper je v vsej cajtaj biu važen zavolo kūpūvanja

pa odavanja na maurdji, depa je tau svojo mesto zgūbo, gda je Beneška republika na nikoi prišla, pa sta Trst pa Reka v Avstriji bole krepka gratala. Lūstvo v varaši se je spravalo z ribičjio, s soljauv pa šifti, Slovenci v vesnicaj kauli Kopra pa so pauvali zveksōga grauzdije pa olive in maro držali. Po drūgoj bojni, že v Jugoslaviji so leta 1958 začnili zidati luko (kikōtō) pa nej dugo za tejm železnico do Ljubljane. Gnes má luka 400 hektarov, pa od tam pelajo šifti blago za vnaugo rosagov, od šteroga en frtau prihaja z Vogrskoga.

Na indašnjom otoki, šteri je gnes že vkūper s kontinentom, geste center Kopra. Glavni je *Titov trg*, šteri se eške gnes, po 19 lejtaj same svoje Slovenije tak zové. Na njem so tri erične zidine, največša je pūšpekova cerkev, vej je pa Koper že duga-duga lejta center pūšpekije za primorske Slovence. Na ednoj strani vidimo takzvano Pretorsko palačo, štera má na steni vrkaj male »zobé« iz kamla, pa je gnes v njej občina. »Loža« s terasov na drūgoj strani pa je erična po tom, ka je poznani francuski pisateu Stendhal dostakrat tam kafej piu, gda je v Trsti živo. Gda se špance-ramo po Kopri, na več mejstaj vidimo leve (oroszlán) s knjigami pod tacov, tau je simbol Benetk pa svetoga Marka. Če so knjige oprejte, so zidino zozidali v méri, če so zaprejte, pa v bojni.

Gnesneden se Koper brž spreminja. Zidajo se nauve poštije, že skoro na vsikši stau mejterov vidimo veuke baute, sploj pri vodej se leko šetamo pod palmami pa vnoči pod takšimi posvejtami, ka farbe minjavajo. Dosta mladi lidi leko srečamo, ka má varaš od nej davnik svojo univerzo tō.

Če rejsan že zidajo avtocesto do rovačke Istre, leko gnes pridemo do varaša *Izola* po sta-

roj poštiji. Tau je nej baja, vej pa paut pela sploj pri maurdji. Od tam se vidijo na bregej veuke zidine špital, gde vračjio bežežnike iz cejle krajine. Varaš

pravimo, gda se spistimo k najmenjšomi mesti na obali. Od parkirišča nas pela mali avtobus prauti centri, če pa smo eške nej preveč trūdni,

Z maurdja so že inda sau vōdobili

je najbole eričen po tom, ka samo tam v cejloj Sloveniji redijo morske šifte. Poznani pa je eške po tom tō, ka geste tam fabrika za konzerve iz rib.

Če smo do zdaj gučali od fabrik, se moremo spomniti na turizem tō. V varaši *Portorož* so začnili benediktinski baratke lidi vračiti že v trinajsetom stoletji, gnes pa je najbole važno turistično mesto na slovenskom maurdji. Zvūn kaupanja v maurdji so turistom že inda dosta ovaški programov nūdili, na priliko tekmovanje (verseny) v gezdenji, strejlanji ali ribičjii, vnoči pa so organizerali serenade tō. Pred drūgov bojnov so meli posteale za osemstau lidi, zdaj pa za več kak deset gezero.

Nega maurdja brezi soli, tau so že inda dobro znali. Zatok so domanji napravili mala »paula« tam, gde je nej dosta vodé bilau. Gda je voda preminaula, so vkūperpobrali sau, pa go očistili. Največše takzvané »soline« najdemo v vesnici *Sečovlje*, gde si leko žitek solinarov poglednemo v muzeji, tam pa stogi eške 120 stari, originalni ramov té lidi. Varaš med slovenskimi varaši, biser maurdja, *Piran* - si leko

se leko pejški podamo na paut pri maurdji do Tartinijovoga varaša. Srejni mesta, na glavnom trgi toga eričnoga komponista so inda eške čuni pa šifti plavali, gnes je veuki trg s kamenim podom, kama avtonge ne smejo. Človek se počūti kak v edni »mini Benetkaj«: vauske, krive ulice, tū pa tam se pokaže maurdje, včasi dobimo malo sape na trgaj s stūdenkami. Pri Jadrani se leko vsedemo pa zejmo kakšo morsko dobrauto: ribe ali kalamare. Na malom bregej nas čaka cerkev svetoga Jūrja, gde leko po stubaj splezdimo v tōren.

Sunce že pomalek dojdé. S piranskoga tōrma se pred našimi očami pokažejo radéče streje iž, gde so inda ribiči pa beneški bautoške pomalek živeli svoj žitek, v harmoniji z maurdjom. Večer so se vsi zaprli v svoje sobe pa brodili od svoje duge poti skaus žitek. Mi pa, na konci svoje duge-duge poti po Sloveniji, v glavej eške dostakrat odvrtimo film o rosagi, šteri je kak lik bi ga Baug za sebé stvauro. »Prejk bregauv pa ravéni, nam segne pogled z Goričkoga v Piran.«

-dm-

OD SLOVENIJE...

Za starostno pokojnino bo treba imeti 65 let

Socialni partnerji so prejeli predlog novega pokojninskega zakona z vsebino po dosedanjih pogajanjih. Sindikati in delodajalci imajo do konca avgusta čas za pripombe. Če te ne bodo konstruktivne, bo vlada predlog v začetku septembra pripravila za obravnavo v državnem zboru, napoveduje vladna stran. Po predlogu bo treba za starostno pokojnino izpolniti 65 let starosti ne glede na spol. Tisti od staršev, ki je skrbel za otroka oz. otroke, pa bo lahko izkoristil časovni bonus za starševstvo v dolžini največ do dveh let - po osem mesecev za enega otroka. Pravico do starostne pokojnine po predlogu pridobi tudi moški, ki je dopolnil 60 let starosti in brez dokupljene dobe 43 let pokojninske dobe oziroma ženska, ki je dopolnila 58 let starosti in brez dokupljene dobe 41 let pokojninske dobe. Novi pogoji se bodo uveljavljali postopno, predvideva besedilo. Obdobje za izračun pokojninske osnove bo z zdajšnjih 18 podaljšano na 34 let, odmerni odstotek pa bo 80 odstotkov. Zveza svobodnih sindikatov Slovenije tudi po prejetju predloga napoveduje zbiranje podpisov za naknadni zakonodajni referendum, kot je skupaj z drugimi sindikalnimi centralami napovedala že konec julija. Zveza namreč besedilo, po katerem bodo morali starejši in iztrošeni delavci delati še dlje kot zdaj, ostro nasprotuje.

Slovenija dobila Stožice

Dvorana in stadion v Stožicah sta »minuto pred dvanajsto« dobila uporabno dovoljenje, slovenski košarkarska in nogometna reprezentanca pa sta 10. oziroma 11. avgusta na prijateljskih srečanjih proti ekipama Španije oziroma Avstralije napolnili novi »športni lepotic«, dvorano, ki sprejme 12 tisoč gledalcev, in nogometni stadion, ki ga je napolnilo 16 tisoč gledalcev.

Sombotelške spominčice na srečanju upokojujencev Pomurja

Zadnji den julijuša je Pomurska pokrajinska zveza društev upokojujencev v Moravski Toplicaj organizirala 8. sre-

dim tō. Gorpoiškejo stare lidi, šteri ne morejo od doma, pa tam njim pomagajo. V življenji so se dosta vse navčili, čedni

Sombotelške spominčice v Moravski Toplicaj

čanje upokojujencev Pomurja. Med štirimi nastopajočimi skupinami je bila pozvana pevska skupina Sombotelške spominčice tō. Program in guče je poslušalo več kak 2000 pomurski penzionistov. Svetešnji guč je mejla pred-

so. Tau je njino bogastvo. Mladim prejk dajo, ka znajo. Stari in mladi - generacije - se ne smejo svajūvati, morajo se poštvūvati. Starejši so mlade gorrani, vsefele nji navčili, mladi pa je na stare dni morajo tadržati.

Na programi je bilo več kak 2000 penzionistov

sednica Zveze društev upokojujencev Slovenije dr. Mateja Kožuh-Novak. Slovenci radi pomagajo eden drugoma, je pravla. V Sloveniji de dosta društev, v šteraj 30 gezero lūdi dela z dobre vaule (prostovoljci - ōnkéntesek). Tūdi penzionisti radi pomagajo. Nej samo starejšim, liki mla-

Zveza društev upokojujencev Slovenije organizira 29. septembra v ljubljanskem Cankarjevom domi Festival (Večer pesmi in plesa), na šteroga so Sombotelške spominčice tō pozvane.

-mkm-

www.porabje.hu

Pismo iz Sobote

Škaf solene vode

Liblene moje, dragi moji! Tau vcejlak zmejšano, vōobrnjeno leto pomalek tamine. Ja, trno je bilau zmejšano. Bili so dnevi vrauči kak v pekli pa so brž po tejm prišli dnevi, kak bi nam že skur zima na dveri klonckala. Na eni mestaj je lidam voda više prišla, na drugom kraji je skur vse posenolo. Rejsan vcejlak zmejšano pa vōobrnjeno leto smo meli tau leto! Depa vse tau se nika ne štē. Vse tau je nej nika vrejdo. Najbole naprej valaun je pri nas tau gé, sto je biu na maurdji pa sto je nej biu.

Ja, maurdje, maurdje, maurdje pa vsigdar samo maurdje! Brezi mordja za nas leto nika nej vrejdo. Tisti, steri vleti na maurdje néde, tisti ne vej, ka je leto. Tak je bilau pa tak mora biti tadale tō. Depa tau je eške nej vse! Najbole naprej valano je tau gé, steri je biu na bauksom maurdji pa v lepšom mesti.

»Kama si šou tau leto na maurdje?« pita eden.

»Ja, v tisto mesto, kak vsikšo leto,« povej drugi. »Ka pa ti?«

»Ne pitaj! Takšo dobro mesto sam si pri maurdji najšo, kak eške niške nej. Pa kak fálo je bilau,« se vōmeče prvi.

»Nas je skur nika nej koštalo, ka se z domanjimi že trno dugo pa trno dobro poznamo,« njemi nazaj davle drugi.

»Leko, depa bole fal pa lepšoga mesta od našoga nega,« se ne more dola staviti prvi.

»Ne guči ti meni! Vej pa maurdje bole od tebe poznam,« se že skur začne svajūvati drugi.

Takši guči se dojdavajo bole od drugoga maurdja pa nej od našoga, slovenskoga. Vej je pa naše maurdje nej kaj vekšo od kakšoga škafa solene vodē. Pa so zdaj naši prejdnji sodacke pripelali v té škaf eden rejsan velki sodači šift, na sterom so gé štūki, rakete pa vse takšo. Koga mo s tejm šiftom naganjali po tom našom malom mourdji, ge ne vej. Pa si brodim, ka tau ne vejo naši prejdnji soldacke tō nej. Tau tak vōvidi, kak bi si nikak za svoje grede kauli rama kūpo velki traktor, ka bi je orau. Depa zdaj je naš škaf mourdja dosta več vrejden, kak pa če bi v tom škafi samo solena voda bila. Vej pa na maurdji je nej samo voda zavolé. Gnešnji turist dosta več prosi od sunca pa vodē. Mujs mora eške kaj vcuj k tomi biti. Gvūšno, ka dobro gesti. Pa večer se mora vsefele goditi, ka leko več pejnez iz nji vōpocecajo. Prejk dneva pa mora biti puno vsega, ka si leko človek aktivno spočine. Prosim vas!? Če dem kama počivat, škem počivati, nej pa ka mo eške aktiven! Ge sam gé doma aktiven, ka za tau najvejšo skrb ma moja tašča Regina, trno čedna ženska, pa moji prejdnji v službi ranč tak.

Na, leko me pitate, če sam na maurdji biu! Ka bi nej, biu sam. Biu sam v škafi solene vode. Ja, ranč tak, kak sam povedo mojmi poznanci tō.

»Pa si v kašnom dobrom mesti biu?« me je pito.

»Ja, ka bi pa nej. Biu sam na našom mourdji,« sam njemi pravo. »Boga tvojga! Vej pa ti dun dosta pejnez moraš meti, ka je naše mourdje trno drago gé,« je malo nevoškani biu.

»Za mene sploj nej! Vej pa naše mourdje je skur kak kakši škaf solene vode. Pa sam si ge lepou doma v škaf vodau natočo, nut sipo dve kili soli pa si noge močo vsikši nemili den. Dvej vōri dopodneva pa dve vōri zadvečerak. Pa sam si iz papejra vkūper sklau eden šift, ga poganjo gor pa doj, skur tak, kak se tau zdaj godi na našom maurdji.«

Tisti me je gledo, me je gledo, pa nej vedo, aj mi vōrvle ali pa nej. Ge pa sam ga pa samo tam njau pa aj si brodi, ka si škē. Depa moj škaf solene vode je eške itak pun. Če štoj škē, ge njemi ga na pausado dam.

Miki

»Če škeš živeti pa gesti, te moraš delati«

Gnesden, če stoj brezi dela ostane, najprvo ka ma napa- met pride je tau, kak bi si leko v Avstriji delo spravo. Prvin se je z lidami tašo

tö zgaudio, ka so brezi dela bili ali v Porabji je sploj nej bilau delo za njij, samo te so nej v Avstrijo šli delat, liki na repo (sezonsko delo). Istino ka so tam nej dobili peneze, samo silge, dapa tisto je tö velka pomauč bila za njij. Porabske Slovence so radi zvali na repo delat zato, ka so znali, ka so oni fejst de-

lavni. Dosta je bilau taši, šteri so ešče ranč osemnajset lejt stari nej bili pa so že na repo odli delat, kak *Ana Časar Stangl* z Varaša.

• *Ana, gde ste se vi mogli glasiti, gda ste na repo šli delat?*

»Bidarni Micki šogor Djauži so bili paler, oni so vküpbrali lidi po cejloj vesi. Tau se ge zvejdla pa sem se glasila, tak sem te prišla na Sorokmajor delat. Djauži so zatau plačani bili, pa oni so nam delavcom prejdni bili. Ka so oni nam prajli, mi smo tisto tak mogli obrediti. Sorokmajor se je te pod škofijski uradalom držo vcüj, tam smo mi delali. Edni so na tri mejsce šli, drugi pa na šest mejsce, što kak je čas emo. Šteri so na tri mejsce šli, tisti so okapali, pa gda so z žetvov zgotauvili, te so domau šli. Šteri so na šest mejsce šli, tisti so dočas tam ostali, ka so kukarce nej dolapobrali.«

• *Kelko lejt ste stari bili, gda ste že na Sorokmajor šli delat?*

»Petnajset lejt stara sem bila, gda sem tam začnila delati. Ka bi delala, če je drugo delo nej bilau, s tejm sem leko po-

magala starišom, zato ka zvün mene so ešče doma tri sestre bile. Prvo leto sem tri mejsce bila, potistim pa gda

Annuš Časar je s petnajstimi leti ušla na repo

sem že v ograćenek prišla, te že šest mejsce. Vsevküp tri lejta sem odla na repo. Štiridesetštrtoga sem več nej ušla, zato ka smo se v Varaš prišli, kak je ta cistercijanska opatija bila. Oča so tam bili kočiš, dapa najbola zato smo v Varaš prišli, ka smo dobili edno kučo, gde smo leko živeli. Naša kuča na Gorejnjom Seniki je nanikoj prišla, edna stejna se je že skur

Stari kejp z repe, na sterom so oče tö

nej vöobrnau, zato ka voda tekla pod njau.«

• *Gda ste na repo odli delat, tam je fejst trbelo delati?*

»Pa vejš, ka je žmetno delo

bilau, gda sem patnajset lejt stara bila. V šestoj vöri smo vö na njivo šli pa cejli den smo tam bili na vročini. Do edenajste so želi, ge sem pa brala za njimi. Potistim smo vküpnosili pa križe klali. Gda smo zgotauvili, te smo pa pejški mogli ešče nazaj titi, gde smo spali, vejš ka nam je zato dojšlo. Dapa kak koli je žmetno bilau, zato je vse veselo bilau.«

• *Samo s Senika ste bili tam delavci ali so bili tam z drugi vesnic tö?*

»Te, gda sem ge tam bila, te so z vekšoga vsi s Senika bili, samo par je bilau iz Andovec pa iz Martinja. Tau vejm, ka iz Andovec sta dve sestre bile, Ilonka pa Mariška, edna je oženjena bila, druga pa nej. Vejš, tau je že te tak bilau, če si nej emo protekcijo, te si nej mogo titi delat na repo tö nej.«

• *Gde ste spali tam v Sorokmajori?*

»Bile so tak edna za drugim sobe, tam so nam prič naprajli, pa te smo tam spali. V ednoj sobi možki, v drugi sobi ženske.«

• *Kak ste se pogučavali?*

»Tam smo se vsigdar samo slovenski pogučavali, zato ka samo Slovenci smo bili tam.

Mesau je zato tö bilau, zato ka dosti birk je bilau. Vsakšo srejšo je birkin golaž biu, pa vcuj je vsakši daubo enga maloga okraugloga cipoja (hlebce). V nedelo smo pa vsigdar pörkölt meli, tau tö iz birke, tau je tak bilau vsakši keden. Vsakši zranjak smo pau litra mlejka dobili pa krüj vcuj, tau so za nami vöprinesli ta na njivo, gde smo delali, kauli pau ausme. Večerdjo smo že tam na mesti meli, gde smo spali, tau je ali župa ali kakšno testau bilau. Lačni smo nikdar nej bili, zato ka krüja si telko leko djo, kelko si sto. Tisti, ka smo v ograćenki delali, smo vsigdar parpeu vkradnili, pa nej samo za sebe, liki za druge tö.«

• *Ka ste brezi pejnez leko delali, gda ste na repi bili, zato ka tam ste samo silge dobili.*

»Tam si nikanej daubo, samo tisto si emo, ka si z daumi neso. Dosta pejnez tam tak nej trbelo, zato ka gesti si emo pa tak cejli den si samo na njivi biu. V nedelo, ka si fraj biu, ka nej trbelo delati.«

• *Ka ste te delali?*

»Moški so počivali, ženske so gvant prale pa je pomalek tak podnek grato pa smo šli na obed. V nedelo zadvečerek je bilau tak, ka smo malo v krčmau šli pit. Vsakši mejsce gnauk je meša bila, ta smo tö vsigdar šli.«

• *Popejvali ste kaj tašoga reda?*

»Karba Pišta je biu citeraš, tam na dvorišči smo tak spejvali pa plesali, ka se je vse prašilo. Ka so tisti spejvali, ka so iz Martinja prišli, tisto smo si mi vse dolazamerkali, pa vse smo se navčili tista nauta. Ne boj se, tašoga reda je niške nej biu trüden. Tašoga reda od nikoga si nej čüu tau, ka je trüden. Vsakši je znau, če škeš živeti pa gesti, te moraš delati, nej kak zdaj. Zdaj komaj malo delajo pa že pravijo, ka so trüdni. Tašo je prvin nej bilau.«

... DO MADŽARSKE

V Železni županiji bodo manjšinske volitve v 37 krajih

Manjšinskih volitev, ki bodo 3. oktobra hkrati z občinskimi volitvami, se lahko udeležijo madžarski državljani, ki so se do 15. julija registrirali v manjšinski volilni imenik. Teh volivcev je po vsej državi 228 tisoč 664. Njihovo število se do volitev še lahko spremeni, kajti volivec, ki se med tem časom preseli v drug kraj, zgubi manjšinsko volilno pravico.

Lokalne manjšinske volitve so 9. avgusta razpisale lokalne volilne komisije v tistih krajih, kjer je število registriranih volivcev iste narodnosti najmanj 30. V Železni županiji najdemo v manjšinskem volilnem imeniku 4.789 oseb, 1.411 Romov, 1.970 Hrvatov, 744 Slovencev, 622 Nemcev, 41 Poljakov in enega Srba. Po teh podatkih bo v 37 krajih 50 manjšinskih samouprav. Štiri samouprave bodo volili v Sombotelu, tri v Kőszegu in Monostru, več takih krajev je, kjer se bosta volili dve samoupravi.

Rogan bo spet kandidiral za župana V. okrožja Budimpešte

Antal Rogan, poslanec slovenskega rodu v madžarskem parlamentu, bo na jesenskih občinskih volitvah spet kandidiral za župana V. okrožja Budimpešte. Politik Fidesz-a to funkcijo opravlja že štiri leta v enem najbogatejših okrožjih glavnega mesta. Pred kratkim se je razširila novica, da bi zamenjal položaj župana v okrožju s položajem podžupana glavnega mesta, če bo župan postal kandidat Fidesz-a István Tarlós. Kot je sam povedal, ponujeni resor – odgovarjal bi za gospodarski razvoj in modernizacijo glavnega mesta – se mu je zdel za trenutek mikaven, toda zmagala je »zvestoba« do okrožja. V skupščini glavnega mesta pa želi delati le kot svetnik, je izjavil nekdanji Sakalovčan.

40. likovna kolonija mladih v Vuzenici

Od 22. do 28. avgusta bo potekala v Vuzenici na Koroškem jubilejna, 40. likovna kolonija mladih, ki se je ob domačih učencih udeležujejo tudi slovenski učenci iz zamejstva.

Potovanje v prihodnost?

Po sledaj Slovincov v Taranyi pa okaulici

Vsi dobro vejmo, ka se je do 15. junija trbela dati notraspisa-ti v manjšinski volilni imenik (kisebbségi választói névjegyzék). Gda smo po interneti

ves bila Surd, gde je živo kak evangeličanski pastir Štefan Küzmič, steri je Sveto pismo prevedo v slovensko, prekmur-sko rejč.

gausti menjavajo, steroga zdaj majo, je samo edno leto tam, tak ka bi nam dosta nej mogo pomagati. Leko bi nam pa pokazo cerkvene matične knjige. (Leko, ka mo ešče meli kakšno paut v tau ves, sploy pa zdaj, ka smo spoznali mlado notaroškinjo, piše se Matula Szabó Katalin, stera je trno prijazna bila.)

Najprva smo se te podali v ves Tarany. Paut je duga bila, nej zatok, ka je tak daleč (kauli 180 km od Varaša), liki zatok, ka so poštuje nej najbaukše. Skurok tri vöre smo se vozili, dokeč smo taprišli. Žüpan, István Töreki, nas je lepau gorprijo, vse nam je pokazo, najbolje pa tisto, ka je že on dau napraviti, obnoviti v zadnji štiri lejtaj, odkar je žüpan. Park pri cerkvi, šaulo, kulturni daum... dapa gda smo ga spitavali, ali ešče gestejo Slovinci v vesi, je pravo, ka »a, nejjajo«. Vejo, vejo, ka so gnauksvejta bili, dapa zdaj več nejjajo. Tau se nam je malo čüdno vidlo, najbolje zatok, ka v omenjeni diplomski nalogi piše, ka tisti, steri so starejši od 50-60 lejt, ešče gučijo slovenski. Istina, ka je tau bilau pred dvajsetimi lejtami. Dapa gda nam je pravo, ka samo ešče osem lejt živé v vesi, smo že bole razmeli, zakoj ne vej, sto ka je, pa zakoj ga preveč ranč ne briga. Prosili smo ga, naj nam povej kakšna ledinska imena (dúlónevek) majo v vesi. Gnauk je samo pravo *gaberdje* kanyar (ovinek). Pa gda smo ma pravli, ka je gaberje slovenska rejč pa pomeni gyertyánfa, se je samo čüdivo.

Sto, kakšno lüstvo v enom kraji živé ali je živalo, se tau najbolje vidi po ledinskij imenaj ali na graubišči, če poglednaš menje na križaj. V Taranyi je z nami bila, kak sam že pisala, mlada notaroškinja tö, stera je

iz te vesi doma. Istina, ka je pri pogovori nej dosta gunčala, dapa kak dobro je, ka gesteta kompjuter pa e-mail, par dni po tistim, ka smo tam bili, je nam poslala pismo. Ona je doma starejša pitala, pa so ji pravli naslednja ledinska imena: Lescsa/Lešča, Zidina, Bresztina/Brestina, Topolgya/Topolje, Gradina, Lastek/Laštek, Markopia, Túka, Leno-

Spominska tabla na evangeličanskj cerkvi v Surdi

vescsa/Lenovešča, Ceglenca, Gabergyja/Gaberje. Več ali menje prausni lidgé tö leko vönajdemo, ka pomejnijo pa ka so tau slovenske reči. Ništerne prej ešče zdaj tak nücajo. Zdaj pa poglednimo, ka smo najšli po graubiščaj. Če bi človek nej vedo, ka je daleč od naši vasnic, bi leko mislo, ka je v Slovenskoj vesi ali na Gorenjom Seniki. Če bi pa nej gledlo, ka so menja (priimki) z vogrskimi literami napisane, bi leko biu v Prekmurji, najbolje na Markovskom. V vesi Tarany, dapa ešče bole v vesi Háromfa smo najšli na več kak polonje križaj slovenske, prekmurske priimke (vezetéknavek). Največkrat smo leko prešteli priimke: Dravec, Zadravec, Tratnjek, Cipot, Ružič, Družin, Vogrinec, Krašec, Červek, Štefanec. Seveda z vogrskimi literami napisane, kak tau vidite na naši mali kejpaj tö.

Gda smo slobaud vzeli pa se

pelali v ves Háromfa, smo se pri pauti večkrat stavili pa starejše lidi spitavali, če kaj vejo, ka v njinoj vesi živéjo Slovinci, so nam največkrat prajli, ka nejjajo pa ka so bili tü ništrni Hrvatke, dapa nji več tö nega. Starejša tetica nam je pravla, ka je po dekliskom imeni ona tö Zadravec, dapa več v vesi ne gučijo hrvaški. Ranč tak nam je gučala edna držina na cintori v Taranyi, stera je stala pred grobom držine Dravec. Te smo gorprišli, ka so se tej lidgé več ali menje za Hrvate držali, zavolo toga, ka je od nji kraj samo par kilometrov že hrvaška granica. Vaugri so je pa tak ali tak za Vende zvali, zatok so meli baje s svojo identiteto. Tau smo vidli v vesnici Surd, stera je zdaj v Zalski županiji, gde piše na evangeličanskj cerkvi na vogrski tabli, ka je Küzmič Sveto pismo prevedo na vend-ski jezik. Pauleg je spominska tabla v slovenskoj rejči, stero je dala postaviti slovenska evangeličanska cerkev. Da bi se meknili jezikovne anomalije, so napisali, ka je Sveto pismo prevedo v stari slovenski jezik. Fizično se je v Surdi končalo našo potovanje, stero je zbidilo par misli v meni. Ali je bilau tau potovanje v prihodnost (jövőutazás)? Ali se za 30, 50 lejt po naši vesnicaj tö leko zgodi, ka več nišče nede slovenski gunčo, ka za nami ostanejo samo slovenski priimki na križaj?

Drugo, ka sam mislila po dugoj pauti domau, ali bi se nej dalo, da bi naše slovenske organizacije vküper s prekmurskimi inštitucijami pripravile kakšno kratko, zanimivo predavanje za te lidi po tej vasnicaj, da bi bar zvedli, sto so bili njini starci, odkec so prišli ptt. Leko, ka bi nej dosta dosegnili, sprobati bi se pa splačalo.

Marijana Sukič

Žüpan Taranya István Töreki pa notaroškinja Katalin Szabó Matula

poglednili, po steri varašaj, vasnicaj se najdejo Slovinci, smo najšli zanimive podatke. V vasnici Háromfa v županiji Somogy se je za Slovence dalo notraspisati več kak 40 lidi. (O tom, ka so »Slovinci« v Miskolci pa v vesi Szalonna pa ešče v ništrni krajaj, gde ji nigdar nej bilau, gnauk drgauč.)

O vesi Háromfa pa vesnicaj kauli njé (Tarany, Agarév) smo že čüli, tau smo tö vedli, ka so gnauksvejta v té vesnice prišli Slovinci iz gnešnjoga Prekmurja, iz zgodovinske Železne županije (Vasvármegye). Slovinci v županijo Somogy so prišli v dve talaj. Najprva so prišli tisti, steri so zavolo Törkov mogli zbežati. Tau je bilau po leti 1600, gda so Törki zasedli Veliko Kanižo. Drugi tau Slovincov je pribežjo v Somogy v 18. stoletji. Tej so bili protestantske vöre, stero so za njine vöre volo preganjali. Slovinci kak katoličange so živali v vesnicaj Tarany, Háromfa, Agarév. Protestantski Slovinci so živali v drugi 13 vasnicaj, med tejmi je najbolje znana

Najgeri smo bili, ali ešče po tej vasnicaj najdemo kakšne Slovence ali bar njine sledi, zatok smo se na začetki augustuša ništrni sodelavci Zveze pa naši novin odpelali v ves Tarany. Zatok ranč v tau ves, ka je ena študentka iz te vesi (Tünde Dravec) pred dvajsetimi lejtami v Somboteli na Visokoj pedagoškoj šauli pod mentorstvom Marije Kozar napisala diplomsko nalogo z naslovom O Slovincih v Taranyu. Tau smo mi tö leko prešteli v 1. irki Etnologije Slovincov na Madžarskem, stera je bila vödana l. 1997.

Dapa ka bi nej samo tak na slejpo šli, je naš kolejgar Karči Holec malo prva probo gorzvati žüpane pa žüpnike po vasaj. Žüpan v vesi Háromfa se je nej trno sto z njim spravlati, cejlak ovakšen je pa bijo žüpan v vesi Tarany, steri je na prvo rejč tak pravo, naj samo pridemo, on de nas čako. Z žüpnikom je tö gunčo, dapa tak je pravo, ka on nejma v vesi farov, zatok bi se mogo več kak tresti kilomejterov voziti. Kak smo sledkar zvedli, pri njij žüpnike fejt na

PESJI ŽITEK PISA ALBERTA

Albert je pes. Pes z repom, ka nigdar ne enja majütati es pa ta. Albert je pes, ka na sebi dosta farb nosi. Albert je pes, ka laja. Albert je pes, ka grzé samo gda gej. Albert je pes, ka bi ga vsikši človek škeu za svojga meti.

DVEJ LÜBEZNI

Albert je že davnik gora prišo, ka je lübezen leko betek tö. Na, kakši tri ali štiri mejece po tejm je na tau gora prišo njegov Pavel tö. Najbole, kak je leko, ga je zaodo té betek. Pa je dugo, dugo té betek nut v njem živo. Je dugo živo, dokejč je una nej prajla, ka ga tö rada ma. Tak so se vküper najšli dvej velki lübezni. Peska lübezen med Albertom pa Alino pa eške skur mlašeča lübezen zmejs med Pavlom pa Albertovo mlado vertinjo Mišo.

Kak povejdano, peskiva pajdaša pa človeškiva pajdaša so gratali dva para. Albert pa Alina, Pavel pa Miša. Tak zdaj eden k drugomi odijo, pa vküper na randije tö. Samo edna baja je gé. Od Miše mama je trno gizdava ženska. Tak gizdava, ka ne dopisti, ka bi se Albert srečo z Alino. Ne dopisti, ka bi se zalübleniva pisa radiva mejla. Una je gvüšna v tau, ka je njena Alina skur kak kakša grofovskva küsa. Pa je gvüšna v tau tö, ka je Albert takši prausni pavarški pes. Takši pa dun ne more biti pajdaš z njeno Alino! Ja v tau je gvüšna. Na Pavlovo pa na Albertovo srečo pa je Miša vcejlak ovakša. Kak bi tista njena mama sploj nej bila njena mama. Vejn go Pavel zatoga volo tö tak rad ma. Pa njoj vsigdar kaj prinesé, gda se dobita. Na, gda se vsi štirge dobijo. Gnauk njoj kakšo

korino prineso. Drgouč kaj sladkoga, takše, ka njegva mama specé. Vej njoj prinesiti kakšo knigo, ka se njemi trno vidi. Tau si vejn peldo po Alberti vzeu. Vej je pa Albert prvi biu. Un je prvi biu, ka je Alini čunto prineso. Pa je po tejm vkradno s stola falajček klobasi. Nej za sebe, tau se vej. Pa jo je nej vkradno. Vzeu jo je, ka jo je lako Alina pogejla.

»Na, Albert moj!« se je Pavel po obedi vövtegno. »Kagnes ženskam za dar odneseva?«

Albert je nej čako nej ena nej dva, že je tace na sto dau. Pavel ga je razmo. Nut v paper njemi je zamoto falat orejove pogače. Un sam pa je vzeu v roke najbole nauvo knigo, ka jo je že taprešto. Miša trno rada taprešte takše, ka se njemi tö vidi. Malo sta eške počakala. Čakala sta, naj gizdava mama od daumi odide. Pa sta po tejm tak brž šla k Alini pa Miši. Njuve dekle sta jiva že čakala. Na daleč se je vidlo, ka sta na dvauri. V tejm pa se je zgodilo. Albert je trno srečen grato, ka vidi Alino. Vö iz goubca je spüsto zamotano pogačo pa skočo na Pavla. Tak je skočo nanga, ka je Pavli kniga vö iz rauk spadnola. Albert jo je najbole brž v gaubec vzeu. Knigo je v gaubec vzeu pa že leto ta do grajke, za sterov je bila Alina. Pavel je samo z blejdim gledlo. Samo

je z blejdim gledlo, ka se godi. Godilo pa se je tau. Albert je prileto do Aline. Tam je dau tace na grajko pa njoj prejk grajke spüsto knigo. Vaaaaaj, kak je Alina vesela bila! Kak bi pa nej bila, vej njoj je pa njeni Albert prineso dar.

Ka je ostanolo Pavli. Gor je vzeu pogačo. Jo je vzeu pa šou za Albertom. Ka njemi je ostanolo drugoga, kak ka je Miši dau tisto pogačo. Pa njima je nej ostanolo drugoga, kak ka sta se smidjala. Sta se smidjala. Njiva sta vedla zakoj, samo Alina pa Albert sta nej vedla, ka na tom svejti je leko kaj tak nebesko smejšnoga. Vej se, ka je Miša tisti falat pogače nej pogejla. Pa se tau tö vej, ka je Alina nej knige taprešejla. Gda sta Albert pa Pavel odišla domou, sta si vömenila dare. Pogača je bila trno žmana, Miša je knigo ta prešejla eške tisti večer pa nauč.

Na dugi den sta Miša pa Alina prišle k pojbooma. Alina je Alberti prinesla peski keks. Miša je Pavli knigo nazaj prinesla. Aja, pa trno žmano ga je küšnola na lice. Ga je žmano küšnola na lice, ka je ostanolo rdejče vse do večera. Sto vej, leko, ka ga je sram bilau.

Miki Roš

Z mojega vidika

Mladinska likovna kolonija v Vuzenici praznuje letos 40. obletnico delovanja. Ob tej priliki se je pripravil almanah tudi s prispevki porabskih avtorjev, ki so sodelovali na koloniji. V tej številki objavljamo prispevek števnanovskega učitelja Laci Kovača, ki je bil med prvimi, ki so iz Porabje navezali stike s kolonijo.

Z likovno kolonijo vuzeniške OŠ sem se srečal na začetku 70-ih let, ko smo v okviru jezikovnega tečaja obiskali osnovno šolo v Vuzenici. Tu nam je takratni ravnatelj z navdušanjem predstavil kolonijo in produkcije le-te. Takrat se je rodila ideja, da bi bilo treba vključiti tudi otro-

ke iz zamejstva (tudi iz Porabje) v delo kolonije. Kmalu potem nas je obiskal g. Gobec in je povabil

tudi življenje družin, pri katerih so stanovali. Sprejele so nas zelo prijazno in smo navezali prijateljske

Slovencev na Madžarskem. Upam, da so mladi ustvarjalci preživeli lepe dneve v Števanovcih, na Verici in v

Košiča. V okviru našega izleta na OŠ Vuzenica pred dvema letoma so naši otroci lahko spoznali pokrajino in šolo, kjer so še pred leti ustvarjali njihovi starši. Želim in upam, da bodo moji kolegi iz Vuzenice z navdušenjem nadaljevali to bogato tradicijo. Prepričan sem, da bodo tudi udeleženci kolonije srečni in zadovoljni, medtem ko ustvarjajo in spoznavajo nove kraje in ljudi.

Sanje g. Gobca izpred 40 let so se uresničile. Združil je otroke iz Slovenije in iz zamejstva. V 40-ih letih je ustvaril veliko družino. Ponosni in veseli smo, da smo tudi mi člani te družine.

Slika z lanske likovne kolonije v Monoštru

našo šolo k sodelovanju. Od takrat sem večkrat spremljal naše otroke v Vuzenico, kjer niso spoznali le prelepe doline Drave, temveč

stike, ki še danes obstajajo. Bili smo veseli, ko so otroci iz Vuzenice in zamejstva obiskali tudi Porabje, kjer je kolonijo organizirala Zveze

obeh ravnateljev je zgledno, saj že od začetka skrbita za obstoj in razvoj kolonije. Ponosni sem tudi na to, da imam za prijatelja Emila

Laci Kovač

6.50 KULTURA, 7.00 ODMEVI, 7.40 PARADA, 8.55 TIGER SEVERIN, RIS., 9.00 MOJSTER MIHA, RIS., 9.10 HROŠČEK, DOK. FILM, 9.25 ŠOLA NA SONČAVI, ČEŠK. NAN., 10.20 BIBIJI: OČALA, RIS., 10.25 BISERGOŠA, LUTK. NAN., 10.40 MARTINA IN PTIČJE STRAŠILO, 10.50 GENJI, KRATKI FILM, 11.05 ENAJSTA ŠOLA: ORHIDEJA, 11.30 TO BO MOJ POKLIC: MESAR, RIS., 16.00 OSMI DAN, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 MAKALU - 30 LET POZNEJE, DOK. ODD., 14.05 KNJIGA MENE BRIGA, 14.25 SLOVENCJI V ITALIJI, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 DOKTOR PES, RIS., 16.00 RISANKA, 16.05 IZ POPOTNE TORBE: ZGODOVINA, 16.25 ŠOLA EINSTEIN, NEMŠ. NAN., 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.20 POSEBNA PONUDBA, 17.50 DUHOVNI UTRIP: 18.05 ODPRAVA ZELENEGA ZMAJA: AVTO, MLAD. NAN., 18.40 LARINA ZVEZDICA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, EUTRINKI, 19.55 41. FESTIVAL NARODNO-ZABAVNE GLASBE SLOVENIJE PTUJ 2010, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.00 POLNOČNI KLUB, 0.15 DUHOVNI UTRIP, 0.30 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 20.08.1992, 0.55 DNEVNIK, 1.30 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.55 INFOKANAL

PETEK, 20.08.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 11.50 TV PRODAJA, 12.20 EUTRINKI, 12.50 EVROPSKI MAGAZIN, 13.20 ČRNO BELI ČASI, 13.35 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 20.08.1992, 14.00 (NE)POMEMBNE STVARI: DRUŽINA, 14.35 ŠPORT ŠPAS, 15.00 VOKAL XTRAVAGANZZA, 16.25 UMETNOST IGRE: POGOVOR S TOMAŽEM PANDURJEM, 16.55 PRIMORSKI MOZAIK, 17.25 MOSTOVI - HIDAK, 18.00 IŠTRA SKOZI ČAS: DOLGO 19. STOLETJE, DOK. ODD., 18.40 ZLATA ŠESTDESETA - NOSTALGIJA Z MATIJO CERARJEM IN KATJO LEVSTIK, 20.00 VRNITEV SVETOPISEMSKIH NADLOG, DOK. SER., 20.50 MOŠKA STVAR, AM. FILM, 22.30 PRIKRITJE SLEDI, AM. FILM, 0.20 KDO POBJA KIFELJCEZ, ANG. NAD., 1.10 INFOKANAL

SOBOTA, 21.08.2010, I. SPORED TVS

6.05 KULTURA, 6.15 ODMEVI, 7.00 IZ POPOTNE TORBE: ZGODOVINA, 7.20 MIHEC IN MAJA, OTR. SERIJA: ZAJČEK BINE: HIŠNI LJUBLJENČKI, LUTK. NAN.; RIBIČ PEPE: ČISTA PETICA V KRANJU, OTR. NAD., 9.00 NA LOVU ZA ČUDEŽI, KAN. FILM, 10.40 POLNOČNI KLUB: BORILNE VEŠČINE, 11.50 ČEZ PLANKE: POLJSKA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.10 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 14.05 MOJ ŠTRIC, FR. FILM, 15.55 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 16.15 IZ SOBOTNEGA POPOLDNEVA, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 OZARE, 17.20 POLETNI ZAKAJ PA NE, 17.30 NA VRTU, 17.55 POPOLNA DRUŽINA, 18.05 Z DAMIJANOM, 18.35 PRIHAJA NODI, RIS., 19.00 DNEVNIK, UTRIP, VREME, ŠPORT, 20.05 VESOLJSKE ŽOGICE, AM. FILM, 21.35 PRVI IN DRUGI, 22.00 POROČILA, VREME, ŠPORT, 22.30 LEGENDE VELIKEGA IN MALEGA EKRANA: MARKO OKORN, 23.35 REVEŽI Z BEVERLY HILLSA, AM. FILM, 1.10 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 21.08.1992, 1.35 DNEVNIK, 1.55 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.20 INFOKANAL

SOBOTA, 21.08.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 8.00 TV PRODAJA, 8.30 SKOZI ČAS, 8.40 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 21.08.1992, 9.10 POSEBNA PONUDBA, 10.00 PRIMORSKI MOZAIK, 10.30 VRNITEV SVETOPISEMSKIH NADLOG, DOK. SER., 12.00 ZIMSKI SPOMINI: VANCOUVER - ZOI 2010, SUPERVELESALOM (Ž), 13.20 VRHUNCI SVETOVNEGA PRVENSTVA V NOGOMETU: ARGENTINA - NEMČIJA, 15.05 PARAGVAY - ŠPANIJA, 16.50 SVETOVNO PRVENSTVO V KAJAKIH IN KANUIH NA MIRNIH VODAH, 17.50 NA PRVI POGLED, AM. FILM, 20.00 LJUBLJANA: NOGOMET, TEKMA PRVE LIGE: OLIMPIJA - LUKA KOPER, 22.15 SLOVENSKI MAGAZIN - GORNJA ŠTAJERSKA, 22.45 THE WHO - LIVE IN AMSTERDAM, 23.35 SOBOTNO POPOLDNE, 1.50 ZABAVNI INFOKANAL

NEDEJA, 22.08.2010, I. SPORED TVS

7.00 TELEBAJSKI, OTR. NAN.; PIKA NOGAVIČKA, RIS., 9.45 ŠPORT ŠPAS, 10.15 ANIMALIJA: BREZ BESED, RIS., 10.45 OZARE, 10.50 PRIMORSKA ZNAMENJA: KRAŠKI PILI, 12.00 LJUDE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 41. FESTIVAL NARODNO-ZABAVNE GLASBE SLOVENIJE PTUJ 2010, 15.05 PRVI IN DRUGI, 15.30 SREČNO KEKEC, SLOV. FILM, 17.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 17.15 DOSJE - PRETEPENA RESNICA, DOK. FILM, 18.10 POLONA SEPE: KAR SEJEŠ TO ZANJEŠ, KRATKI FILM, 18.30 TONI IN BONI, RIS., 18.35 MUSTI, RIS., 18.40 ČARLI IN LOLA, RIS., 19.00 DNEVNIK, ZRCALO TEDNA, VREME, ŠPORT, 20.05 NE ČAKAJ NA MAJ, SLOV. FILM, 21.40 ŽREBANJE LOTA, 21.55 JANEZ BERNIK - RISI Z LEVO IN PONIŽNO, DOK. PORTRET, 22.35 POROČILA, VREME, ŠPORT, 23.00 PRIJETNO POTOVANJE, FR. FILM, 0.55 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 22.08.1992, 1.20 DNEVNIK, 1.40 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.10 INFOKANAL

NEDEJA, 22.08.2010, II. SPORED TVS

6.30 ZABAVNI INFOKANAL, 7.30 TV PRODAJA, 8.00 SKOZI ČAS, 8.05 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 22.08.1992, 8.30 SLOVENSKI MAGAZIN - GORNJA ŠTAJERSKA, 9.00 POMAGAJMO SI, 10.00 FESTIVAL OKTETOV KRANJ 2010 - POD OKNOM, 10.30 PRISLUHNI MO TIŠINI, 11.00 PETTSON IN FINDUS: MUCKONAVT, RIS. FILM, 12.20 PIKICA IN TONČEK, NEMŠ. FILM, 14.10 ZIMSKI SPOMINI: VANCOUVER - ZOI 2010, VELESALOM (Ž), 15.35 VRHUNCI SVETOVNEGA PRVENSTVA V NOGOMETU, NIZOZEMSKA - URUGVAJ, 17.15 ŠPANIJA - NEMČIJA, 19.00 SVETOVNO PRVENSTVO V KAJAKIH IN KANUIH NA MIRNIH VODAH, 20.00 KNJIGA REKORDOV ŠUTKE, DOK. ODD., 21.05 POBEGLA NEVESTA, AM. FILM, 23.00 DOBRODOŠLI V HOLLYWOODU, AM. FILM, 0.25 RIM, ANG.-AM. NAD., 1.20 ZABAVNI INFOKANAL

PONEDELJEK, 23.08.2010, I. SPORED TVS

7.10 UTRIP, 7.25 ZRCALO TEDNA, 7.45 PARADA, 9.00 TIGER SEVERIN, RIS., 9.05 MALA KRALJIČNA, RIS., 9.15 ŠOLA NA SONČAVI, ČEŠK. NAN., 10.05 BIBIJI, RIS., 10.15 VIPO - PUSTOLOVŠČINE LETEČEGA PSA, RIS., 10.25 FIFI IN CVETLIČNIKI, RIS., 10.35 ŠPORT ŠPAS, 11.05 NA KRILIH PUSTOLOVŠČINE, DOK. NAN., 11.30 ŠOLA EINSTEIN, NEMŠ. NAN., 12.00 LJUDE IN ZEMLJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 NAŠI VRTOVI, DOK. SER., 13.45 POLNOČNI KLUB, 15.00 POROČILA, 15.10 DOBER DAN, KOROŠKA, 15.40 PIKA NOGAVIČKA, RIS., 16.05 ODDAJA ZA OTROKE, 16.25 MOJCA POKRAJČULJA, LUTK. IGRICA, 16.40 MOZART: RODIL SE JE GENIJ, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 18.25 ŽREBANJE 3X3 PLOG 6, 18.40 KLOVN KIRI, RIS., 18.45 PUŠJA PEPA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 NAŠA KRAJEVNA SKUPNOST, 20.40 STARŠI V MANJŠINI, ANG. NAD., 21.10 IŠTRA SKOZI ČAS, DOK. ODD., 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 UMETNI RAJ, 23.30 GLASBENI VEČER, 0.50 IZ ARHIVA

TVS: TV DNEVNIK 23.08.1992, 1.15 DNEVNIK, 1.50 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 2.20 INFOKANAL

PONEDELJEK, 23.08.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 10.10 TV PRODAJA, 10.40 SOBOTNO POPOLDNE, 13.20 FESTIVAL OKTETOV KRANJ 2010, 13.50 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 23.08.1992, 14.20 SLOVENCJI V ITALIJI, 14.50 POSEBNA PONUDBA, 15.40 OSMI DAN, 16.10 SLOVENSKI MAGAZIN, 16.40 PRVI IN DRUGI, 17.00 TO BO MOJ POKLIC, 17.25 EUTRINKI, 18.00 CRANFORD, ANG. NAD., 18.55 ROŽNATI PANTER, RIS., 19.05 IZ SOBOTNEGA POPOLDNEVA, 20.00 V OSEMDESETIH VRTOVH OKOLI SVETA, DOK. SER., 21.00 MUHAŠTO POLETJE, ČEŠK. FILM, 22.15 KNJIGA MENE BRIGA, 22.35 KAKO SO GARCJEVA DEKLETA PREŽIVELA POLETJE, AM. FILM, 0.35 V OSEMDESETIH VRTOVH OKOLI SVETA, 1.40 INFOKANAL

TOREK, 24.08.2010, I. SPORED TVS

6.55 KULTURA, 7.00 ODMEVI, 7.45 PARADA, 9.00 TIGER SEVERIN, RIS., 9.05 MALA KRALJIČNA: NOČEM POMOČI!, RIS., 9.15 LJUBITELJICA KONJ, DOK. FILM, 9.30 ŠOLA NA SONČAVI, ČEŠK. NAN., 10.20 BIBIJI: JAGODE, RIS., 10.30 RISANKA, 10.35 ZLATI PRAH, LUTK. NAN., 10.45 MOZART: RODIL SE JE GENIJ, 11.00 MOJCA POKRAJČULJA, 11.15 ZGODBE IZ DIVJINE, DOK. NAN., 11.50 UMETNI RAJ, 12.15 JANEZ BERNIK - RISI Z LEVO IN PONIŽNO, DOK. PORTRET, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 DUHOVNI UTRIP, 13.40 PRIMORSKA ZNAMENJA, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 IZGANJALCI VESOLJCEV, RIS., 16.10 SEJALCI BESED: IVAN CANKAR, OTR. NAN., 16.30 POTPLATOPIS, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 NARAVNI PARKI SLOVENIJE, DOK. SER., 18.00 NAŠI VRTOVI, DOK. SER., 18.30 ŽREBANJE ASTRA, 18.40 BACEK JON, RIS., 18.45 POKUKAJMO NA ZEMLJO, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 VRTIČKARIJ, TV NAD., 21.00 DOK. ODD., 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 PRAŠKA POMLAD, DOK. ODD., 0.45 PRAVA IDEJA!, 1.20 NARAVNI PARKI SLOVENIJE, DOK. SER., 1.50 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 24.08.1992, 2.15 DNEVNIK, 2.50 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 3.15 INFOKANAL

TOREK, 24.08.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 12.15 TV PRODAJA, 12.45 EUTRINKI: ŽIVLJENJE V EU, 13.15 DOBER DAN, KOROŠKA, 13.40 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 24.08.1992, 14.05 GLASBENI SPOMINI Z BORISOM KOPITARJEM, 15.30 PRISLUHNI MO TIŠINI, 16.00 MOSTOVI - HIDAK, 17.05 41. FESTIVAL NARODNO-ZABAVNE GLASBE, 19.00 DRUŽINSKE ZGODBE: DRUŽINA ŠPANZEL, 20.00 MED VALOVI, ODDAJA TV KOPER-CAPODISTRIA, 20.30 MUZIKAJETO, YUGOROČK, 21.05 PRAVA IDEJA!, 21.40 ZA OGRAJO, AVSTRAL. FILM, 23.15 MATERINO PRIČEVANJE, AM. FILM, 0.50 ZABAVNI INFOKANAL

SREDA, 25.08.2010, I. SPORED TVS

6.55 KULTURA, 7.00 ODMEVI, 7.45 PARADA, 9.00 TIGER SEVERIN, RIS., 9.05 MALA KRALJIČNA: NE GREM SE SPATI!, RIS., 9.15 OD KLOVNA DO KAVBOJA, DOK. FILM, 9.30 ŠOLA NA SONČAVI, ČEŠK. NAN., 10.25 BIBIJI: LEPILO, RIS., 10.30 OBISK V AKVARIJU, 10.40 SEJALCI BESED: IVAN CANKAR, OTRA NAN., 11.00 POTPLATOPIS, 11.20 NARAVNI PARKI SLOVENIJE, DOK. SER., 11.55 DOKUMENTARNA ODDAJA, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.15 NAŠA KRAJEVNA SKUPNOST - DISKO, 13.55 DRUŽINA: KO SO NASPROTJA PREHUDA, DOK. SER., 14.25 SLOVENSKI MAGAZIN, 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 MAKS IN RUBE: SKRIVALNICE, RIS., 15.55 MILAN, RIS., 16.00 MEDVEDEK, RIS., 16.10 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 DAULAGIRI, DOK. ODD., 18.25 BOJAN, RIS., 18.30 LENI IN ČIVKA, RIS., 18.35 VRTNI PALČEK PRIMOŽ, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 20.05 DOBRA ŽENSKA, KOPRODUKCIJSKI FILM, 21.40 ŽREBANJE LOTA, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.10 BREZ REZA: ZMAGA DEMOKRACIJE, 0.50 DAULAGIRI, DOK. ODD., 1.40 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 25.08.1992, 2.05 DNEVNIK, 2.45 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 3.10 INFOKANAL

SREDA, 25.08.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 12.15 TV PRODAJA, 12.45 KNJIGA MENE BRIGA, 13.05 GLASBENI VEČER, 14.25 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 25.08.1992, 15.25 LEGENDE VELIKEGA IN MALEGA EKRANA, 16.25 MOSTOVI - HIDAK, 16.55 ČRNO BELI ČASI, 17.15 MILJONAR ČEZ NOČ, NEMŠ. FILM, 18.45 O ŽIVALIH IN LJUDEH, 19.00 NA VRTU, 19.25 Z DAMIJANOM, 20.00 POLETNI KONCERT IZ SCHÖNBRUNNA 2010 - DUNAJSKI FILHARMONIKI, 21.35 ZA PODOBO VIDNEGA, DOK. ODD., 22.00 ANDREJ ROZMAN ROZA: SKOPIUH, 23.15 SLOVENSKA JAZZ SCENA, 0.00 PRIMER RANUCCI, FR. FILM, 1.30 ZABAVNI INFOKANAL

ČETRTEK, 26.08.2010, I. SPORED TVS

6.55 KULTURA, 7.00 ODMEVI, 7.45 PARADA, 9.00 TIGER SEVERIN, RIS., 9.05 MALA KRALJIČNA, RIS., 9.15 POZABLJEN, DOK. FILM, 9.30 ŠOLA NA SONČAVI, ČEŠK. NAN., 10.25 BIBIJI, RIS., 10.30 TELEBAJSKI, OTR. NAN., 10.55 MALE SIVE CELICE, KVIZ, 11.40 SVETO IN SVET: PRAVIČNOST V SLOVENSKI DRŽAVI, 13.00 POROČILA, ŠPORT, VREME, 13.25 KAJA TOKUHISA: SESTRICA, KRATKI FILM, 13.50 VRTIČKARIJ, TV NAD., 15.00 POROČILA, 15.10 MOSTOVI - HIDAK, 15.45 VIPO - PUSTOLOVŠČINE LETEČEGA PSA, RIS., 16.00 FIFI IN CVETLIČNIKI: ČMRLEK POMAGA, RIS., 16.10 ENKRATNI DUET, DOK. FILM, 16.25 ENAJSTA ŠOLA: ILUSTRACIJE, 17.00 NOVICE, SLOVENSKA KRONIKA, ŠPORT, VREME, 17.30 SINJE NEBO, NORV.NAN., 18.15 ODPETI PESNIKI, 18.30 ŽREBANJE DETELJICE, 18.40 BELA, RIS., 18.45 KATKINA ŠOLA, RIS., 19.00 DNEVNIK, VREME, ŠPORT, 19.55 ČEZ PLANKE, 21.00 DOKUMENTARNA ODDAJA, 22.00 ODMEVI, KULTURA, ŠPORT, VREME, 23.05 OSMI DAN, 23.35 MEDNARODNA OBZORJA: UKRAJINA, 0.25 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 26.08.1992, 0.50 DNEVNIK, 1.25 DNEVNIK SLOVENCEV V ITALIJI, 1.50 INFOKANAL

ČETRTEK, 26.08.2010, II. SPORED TVS

6.30 INFOKANAL, 9.00 TV PRODAJA, 9.30 BREZ REZA: ZMAGA DEMOKRACIJE, 11.10 IZ ARHIVA TVS: TV DNEVNIK 26.08.1992, 12.10 KNJIGA REKORDOV ŠUTKE, DOK. ODD., 13.15 V OSEMDESETIH VRTOVH OKOLI SVETA: JUŽNA AMERIKA, DOK. SER., 14.15 SLOVENSKA JAZZ SCENA, 15.30 EVROPSKI MAGAZIN, 16.00 MED VALOVI, 16.30 MOSTOVI - HIDAK, 17.00 TO BO MOJ POKLIC, 17.25 EUTRINKI: OBRAZI EU, 18.00 PRAVA IDEJA!, 18.35 SLOVENSKI VODNI KROG: BLEJSKO JEZERO, DOK. NAN., 19.00 ŠOLA POD FAŠIZMOM: KRAS MED DVEMA VOJNAMA, DOK. FILM, 20.00 OTROCI VČERAŠNEGA DNE, AM. FILM, 21.30 KRALJIČNA, ANG. FILM, 23.10 DIAMANTI, ANG. NAD., 0.40 ZABAVNI INFOKANAL

Sejem Agra v Gornji Radgoni

48. mednarodni kmetijsko-živilski sejem AGRA bo v Gornji Radgoni potekal od sobote, 21. do četrтка 26. avgusta 2010. S 1.690 razstavljalci iz 25-ih držav in s pričakovanimi več kot 130.000 obiskovalci bo največji sejem kmetijstva in prehrane v tem delu Evrope. Njegovo mednarodno veljavo potrjujejo tudi številne tuje delegacije, predstavniki veleposlaništev in ministri tujih držav, ki so že potrdili svojo udeležbo na otvoritveni slovesnosti. S temi informacijami je navzoče novinarje seznanil direktor Radgonskega sejma *Janez Erjavec* na tiskovni konferenci v Monoštru 12. avgusta, ki se je odvijala na Generalnem konzulu

Na tiskovni konferenci v Monoštru je goste pozdravil generalni konzul Drago Šiftar (z leve). Zraven njega direktor sejma Janez Erjavec

latu R Slovenije. Navzoče je najprej pozdravil generalni konzul *Drago Šiftar*, ki je povedal, da je v zadnjem času naraslo zanimanje za Pomurje in nasploh za Slovenijo.

Sejem AGRA bo celovito predstavil hrano ter vse, kar potrebujemo za njeno pridelavo in predelavo. Še posebej bo izpostavil vrhunsko tehnologijo in kmetijsko mehanizacijo, opremo in sredstva. Poudaril bo ekološko kmetijstvo, ekološka in bio-živila, regionalna živila, regionalne zaščitene izdelke ter izdelke, nagrajene na mednarodnih ocenjevanjih kakovosti pod njegovim okriljem. Mednarodno ga bodo krepile skupinske predstavitve tujih držav in regij, njegovo strokovno veljavo pa bodo podčrtale najpomembnejše institucije s področja kmetijstva in gospodarstva. Pomembno vlogo na sejmju bodo odigrali tudi mladi, saj se bodo na njem predstavili Konzorcij biotehniških šol Slovenije, slovenske fakultete s področja kmetijstva in živilstva in Zveza podeželske mladine Slovenije. Novost letošnjih razstav živali in vzorčnih nasadov rastlinske proizvodnje bo predstavitev slovenskih avtohtonih pasem in vrst. Sejem bodo oživile tematske tržnice olj, medu, kmečka in eko tržnica. Strokovno in politično javnost bo nagovarjal z aktualnimi posveti. Najširši krog obiskovalcev bo privabljal s pestrim poslovnim, stanovskim in družabnim dogajanjem.

Na letošnjem sejmju, ki bo nosil geslo »Naravnost na mizo« bo država gostja Češka. Sejem bo odprl predsednik države Danilo Türk, obiskal ga bo tudi madžarski kmetijski minister.

M.S.

Zveza Slovencev na Madžarskem | Novice | Programi, prireditve

Zveza Slovencev na Madžarskem
Magyarországi Szlovének Szövetsége

Zveza Slovencev na Madžarskem

Gardonyijeva 1
9970 Monošter/Szentgotthárd
Telefon: 00 36 94 380 208
00 36 94 552 596
E-pošta: info@zveza.hu

zveza.hu

Porabje

ČASOPIS SLOVENCEV NA MADŽARSKEM

Izhaja vsak četrtek
Glavna in odgovorna urednica
Marijana Sukič

Naslov uredništva:

H-9970 Monošter,
Gárdonyi G. ul. 1.;
tel.: 94/380-767;

e-mail: porabje@mail.datanet.hu
ISSN 1218-7062

Tisk:

TISKARNA KLAR d.o.o.
Lendavska 1; 9000 Murska Sobota;
Slovenija

Časopis izhaja z denarno pomočjo Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu ter Javnega sklada za narodne in etnične manjšine na Madžarskem.

Naročnina: za Madžarsko letno 2.600 HUF, za Slovenijo 22 EUR. Za ostale države 52 EUR ali 52 USD.

Številka bančnega računa: HU15
1174 7068 2000 1357 0000 0000,
SWIFT koda: OTPVHUHB